

És mindennap

Laták István

És mindennap versenyt futunk
a lobogó hajú halállal,
lüktető szemekkel
rohanunk az élet
zöld szemaforja alatt.
Nem állhatunk félre,
mert marsot trombitálnak
bűzfelhős traktorok.
Bolhák rágják
kengyelfutó lábunk,
alkohol vigyorog ránk
kancsal butikokból.
Poros utca-sarkokon
kidugják véres orrukat
absztrakt képekről
nyelvelő ráksebek,
és tajtékos sarakból
hetykén köpköd
felénk a tüdőbaj.
Mégis a mi nevetésünktől
pattannak ki fehérén
a hóvirágok
és virítanak
fonnyadt piacokon
az epeízű retkek,
a rózsálló kofaarcok
és a bölcsesség kelkáposztái.

Pánik

Laták István

Széttéphetetlen a borzadály.
Hiába áll a mélység
a magasság mellé,
csak egy hajszál
meredez köztük,
és a nyugtalanság
köti össze őket végzetesen.
A körülöttük
lengő erőket
szétzilálja
a fáradt keresés.
Fölöttük csupán
az északi messzeségek
fehér csillaga őrködik,
s a feketeségben táncoló
katasztrófák,
melyek Földünket
kerülgetik üvöltve,
meg sem rezzennek
hidegen néző,
acélszínű
piciny szemét.

